

MUZEUM PAMIĘCI. WSZYSTKO, CO CHCIELIBYŚCIE WIEDZIEĆ O SZTUCE,
ALE BALIŚCIE SIĘ ZAPYTAĆ.

DZIEŁA SZTUKI OCZAMI OSÓB Z CHOROBYMI OTEPIENNYMI.

MUZEUM: Muzeum w Łowiczu

DZIEŁO SZTUKI: Makieta - Łowicz, początek XVII wieku

TEMAT: Łowiczanka jestem, Łowiczanie jestem

ANALIZA: Szanowni Państwo, jak Państwo myślą jakie miasto przedstawia ta makieta? Łowicz. A po czym Państwo poznali? Tu jest rynek, ja tu mieszkałem i widziałem z okien rynek i Katedrę. A z czego słynny jest łowicki rynek? Z trójkąta, ha, ha. Tak to prawda, to jeden z trzech, zachowanych od czasów Średniowiecza, trójkątnych rynków w Europie. Tutaj go wyraźnie widać. To pierwszy, ale oczywiście nie jedyny powód do dumy dla Państwa, mieszkańców Łowicza. Z powodu również tego rynku przybywają do Państwa turyści. Co tutaj jeszcze jest znajome? Tu jest Bazylika. Tu jesteśmy. Kościół Pijarów. Tam Bzura. Najciekawsze jest to, że układ miasta ocalał od czasów średniowiecznych i mieli Państwo wielkie szczęście. A ktoś mówił mi, że w Łowiczu był zamek. Gdzie on był? Tutaj, teraz go nie ma, są tylko ruiny. Ale dzięki makiecie możemy zobaczyć jak wyglądał a ruiny są do dzisiaj i są też kolejnym miejscem,

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Wyspy
Pamięci
Fundacja
na rzecz standardów opieki
w chorobach otępiennych

które chętnie odwiedzają turyści. Tutaj brakuje wielu miejsc. To prawda, bo to jest odtworzenie stanu miasta sprzed ok. 400 lat. I dzięki takiej makiecie, po pierwsze możemy zobaczyć jak się ładnie rozwinęło a po drugie można zobaczyć jak jest trwałe, jak niewiele zmieniło się w samym centrum. I mogą Państwo być dumni ze swojego miasta. Zgadza się Państwo ze mną? Pewnie, że tak.

KONTEKST*: Makiety są bardzo lubiane przez osoby z chorobami otępiennymi

NASTRÓJ: Zadowolenie

WSPOMNIENIE*:** *Ja przyjechałam z Warszawy. Ja z Kutna za pracą. Ja z Łowicza, z dziada pradziada. Ja też urodzona tutaj.*

PODSUMOWANIE: x

*Wypowiedzi Edukator/ki/Edukatora zostały zapisane kursywą.

**KONTEKST - to co widzą, słyszą osoby z chorobą otępienną odnoszą najczęściej do personalnych doświadczeń, do swojego życia. Z tego względu, o ile nie zaznaczono w tekście inaczej, kontekst prezentowanej pracy nie odwołuje się do cech osobowych autora czy historycznych, kulturowych okoliczności, w których powstała.

***WSPOMNIENIE - osoba prowadząca podczas omawiania każdej pracy, moderuje rozmowę, tak aby uzyskać informację o życiu/doświadczeniach osobistych pozwalających poznać bliżej Uczestniczki/Uczestników.